

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Miroslav Căuș în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, în cauza penală privind-o pe

Gagarchina Liliana xxx, născută la xx.xx.xxxx,
originară și domiciliată în xxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.01.2012 - 15.08.2016;

Instanța de apel: 21.09.2016 - 05.12.2016;

Instanța de recurs: 30.01.2017 - 15.03.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 15 august 2016, Gagarchina Liliana a fost achitată de sub învinuirea înaintată în baza art.191 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de aceasta.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gagarchina Liliana se învinuiește, în aceea că ea în baza ordinului nr. 0178 p din 14.09.2005 activând în calitate de dispecer - magazioner al secției încălțăminte a ÎS „Centrul Republican Experimental Protezare, Ortopedie și Reabilitare” cu sediul în mun. Chișinău, str. Romană 1, fiind persoană cu funcție de răspundere materială individuală deplină în baza contractului de răspundere materială nr. 15 din 19.09.2005, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor ce i-au fost încredințate în administrare, în perioada 01.01.2010 - 31.01.2011, a însușit ilicit bunurile materiale încredințate în administrare în sumă totală de 88 928,53 lei, cauzând astfel ÎS „CREPOR” un prejudiciu material în proporții mari.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a depus apel prin care a solicitat casare totală a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gagarchina Liliana să fie declarată vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal și condamnată la închisoare pe termen de 8 (opt) ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Totodată, a admite integral acțiunea civilă înaintată de ÎS „Centrul Republican Experimental Protezare, Ortopedie și Reabilitare” și a dispune încasarea de la inculpată în folosul întreprinderii nominalizate a prejudiciului material cauzat prin comiterea infracțiunii în sumă de 88 952,45 lei.

În motivarea cererii de apel, procurorul a indicat:

- sentința este ilegală, urmând a fi casată pe motiv că instanța de judecată examinând probele eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatei și neîntemeiat a emis o sentință de achitare. La adoptarea sentinței instanța nu a respectat dispozițiile art. 101 Cod de procedură penală și la baza acesteia a pus declarațiile inculpatei, cărora urma să le dea o apreciere critică, reieșind din caracterul inconsecvent în raport cu celelalte probe examinate;

- instanța n-a dat nici o apreciere probelor prezentate de procuror, dar care de fapt au fost reflectate în sentință;

- soluția instanței de judecată privind achitarea Lilianei Gagarchina este bazată în exclusivitate pe declarațiile acesteia și pretinsele declarații ale martorilor, precum că *...până la cazul dat a fost totul bine, nu au fost depistate careva neajunsuri la marfa care o avea în depozit și au explicat că nu a fost posibil ca Gagarchina Liliana să fi sustras cantitatea de marfă depistată ca fiind neajuns...* Această afirmație este una pur subiectivă, neconfirmată prin careva probe, bazată în exclusivitate pe opinia subiectivă a unor martori și prezumându-se că bunurile au dispărut într-o perioadă relativ scurtă, între primele 2 inventarieri, însă potrivit raportului de expertiză economico-financiară, lipsa bunurilor materiale a fost creată în perioada 01.01.2010-31.01.2011, timp în care Gagarchina Liliana era responsabilă de depozitul din care a dispărut marfa și perioadă în care a gestionat cu bunurile aflate în depozitul respectiv;

- în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că existau lacune în asigurarea de către pază a supravegherii depozitului de unde au fost sustrate bunurile, iar aceasta, în raport cu faptul că Gagarchina Liliana era responsabilă în exclusivitate de depozitul respectiv, gestionând cheile de acces în el, denotă că scoaterea bunurilor din depozit, fără știrea acesteia era imposibilă;

- nu era obligatoriu ca inculpata să dețină personal mijloc de transport (așa cum pretinde instanța) pentru a scoate din depozit bunurile sustrate, aceasta putea să acționeze fie în complicitate cu alte persoane, fie cu persoane care nu cunoșteau despre caracterul ilicit al acțiunilor sale. Astfel, din declarațiile martorului Gîscă Veaceslav rezultă că bunurile puteau fi scoase de pe teritoriul întreprinderii fără știrea paznicilor, inclusiv prin intermediul ferestrei depozitului care comunica cu strada și pe unde puteau fi aruncate acestea, pentru ca ulterior să fie preluate de acolo;

- nu este argumentată nici concluzia instanței precum că bunurile au fost sustrate în perioada dintre cele 2 inventarieri, ori experții au formulat o concluzie clară că lipsa respectivă s-a creat în perioada 01.01.2010-31.01.2011;

- instanța și-a depășit atribuțiile când a pus la îndoială concluziile experților formulate și a apreciat subiectiv și unilateral perioada în care s-au format neajunsurile de bunuri. Este de menționat că concluziile membrilor primei comisii de inventariere, precum că nu este constatată lipsa bunurilor în proporții mari, nu pot substitui concluziile unor experți formulate în conformitate cu legislația procesual-penală;

- nu este clar din ce motiv instanța a pus la îndoială faptul că cu inculpata a fost semnat contract de răspundere materială, iar cu șefa de secție Rudoii Iulia - nu, ori în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești nu s-a pus la îndoială existența și semnarea cu inculpată a contractului de răspundere materială individuală deplină nr. 15 din 19.09.2005;

- la adoptarea sentinței, instanța a ignorat art. 385 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și nu s-a expus asupra acțiunii civile înaintate de partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, s-a dispus admiterea apelului declarat de procuror, casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gagarchina Liliana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 (șapte) ani închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Instanța de apel, analizând în ansamblu probele cauzei prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatei Gagarchina Liliana a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(4) Cod penal, potrivit elementelor constitutive „delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrare vinovatului, săvârșite în proporții mari”.

Audiind participanții la proces, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de instanța de fond, cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, Colegiul **a constatat** că, Gagarchina Liliana în baza ordinului nr. 01-78 p din 14.09.2005 activând în calitate de dispecer - magazioner al secției încălțăminte a ÎS „Centrul Republican Experimental Protezare, Ortopedie și Reabilitare” cu sediul în mun. Chișinău, str. Romană 1, fiind persoană cu funcție de răspundere materială individuală deplină în baza contractului de răspundere materială nr. 15 din 19.09.2005, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor ce i-au fost încredințate în administrare, în perioada 01.01.2010 - 31.01.2011, a însușit ilicit bunurile materiale încredințate în administrare în sumă totală de 88 928,53 lei, cauzând astfel ÎS „CREPOR” un prejudiciu material în proporții mari. Aceste acțiuni ale lui Gagarchina Liliana, Colegiul penal le-a încadrat juridic în prevederile art. 191 alin. (4) Cod penal, ca *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrare vinovatului, săvârșite în proporții mari.*

Colegiul a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor, însă instanța de fond a dat o apreciere greșită și eronată probelor administrate.

În pofida faptului că inculpata nu și-a recunoscut vina, Colegiul a considerat că vinovăția acesteia este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost examinate în instanța de judecată și recercetate și verificate în cadrul instanței de apel, și anume declarațiile reprezentantului părții vătămate Mereuță Anatolie, martorilor Gagarchina Galina, Cotoman Ivan, Butenco Vera, Rudoii Iulia, Ivanova Liubovi, Jucov Iurie, Vîrlan Nina, Gavrilchina Nina, Cazacova Galina, Macrinici Tudor, Botnaru Galina, Gîscă Veaceslav, Ciobanu Zinaida, Sergiu Dumitru, Cortac Constantin, Velișco Gheorghe precum și prin mijloacele de probă care au fost cercetate în instanța de apel, inclusiv:

- contractul de răspundere materială individuală deplină nr. 15 din 19.09.2005, prin care se atestă faptul că Gagarchina Liliana avea răspundere materială pentru bunurile aflate în deposit (f.d.105, vol. I);

- actul de inspectare tematică a activității economico-financiară a ÎS "Centrul Republican Experimental de Protezare, Ortopedie și Reabilitare" al Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, din 28.03.2011 efectuat de către Serviciul Control Financiar și Revizie a Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova prin care s-a stabilit că: în rezultatul inventarierii neplanificate din 24.12.2010 și 11.01.2011 a stocului de materiale și semifabricatelor aflate în secția de încălțăminte (gestionar material Liliana Gagarchina) s-au depistat lipsuri în sumă totală de 88 932,45 lei (f.d.149-153, vol. I);

- raportul de expertiză economico-financiară cu nr.2450 din 09.11.2011 prin care s-a stabilit: 1) lipsa de materie primă, materiale și semifabricate în secția încălțăminte a CREPOR în perioada 01.01.2010-31.01.2011 este în mărime de 88 928,53 lei, iar surplusul este în mărime de 2 825,76 lei; 2) nerespectarea cerințelor art. 19 al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007 și în urma cerințelor fișei de post a dispecerului-magaziner din 28.10.2008 de către Gagarchina Liliana au fost create neajunsuri de bunuri materiale în mărime de 22 928,53 lei; 3) volumul pagubei cauzate de acțiunile nelegitime a Lilianeii Gagarchina este în mărime de 88 928,53 lei; 4) persoana nemijlocită în urma creării neajunsurilor de bunuri materiale în depozitul centrala CREPOR în sumă de 88 928,53 lei este d-na Gagarchina Liliana (f.d.26-34, vol. II).

Analizând obiectiv circumstanțele cauzei, în raport cu probele prezentate, Colegiul a concluzionat că instanța de judecată greșit a constatat că în materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra comiterea de către Gagarchina Liliana a infracțiunii prevăzută de art.191 alin. (4) Cod penal, ulterior pronunțând în privința acesteia o sentință de achitare.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatei a fost confirmată fără nici un dubiu rezonabil, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta a considerat-o ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală, întrucât afirmațiile acesteia nu au fost probate.

Colegiul a conchis că, declarațiile reprezentantului părții vătămate precum și a martorilor Botnaru Galina, Gîscă Veaceslav, Ciobanu Zinaida, Butenco Vera și Cortac Constantin corespund realității și circumstanțelor cauzei, fiind neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond, instanța de apel, date sub jurământ, ce coroborează cu celelalte probe și dovedesc vina inculpatei Gagarchina Liliana. Astfel, Colegiul a reținut argumentele invocate de către acuzare în apelul declarat precum că sentința în cauză este neîntemeiată deoarece, prin probele prezentate de către acuzare și examinate în instanța de fond, cercetate în instanța de apel, a fost pe deplin dovedită vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, or instanța de fond a apreciat unilateral și eronat circumstanțele de fapt și de drept, a pronunțat o soluție de achitare a inculpatei neîntemeiată. Mai mult, instanța de apel nu a reținut ca plauzibilă referirea în speță a instanței de fond și anume a fost pus la îndoială apariția neajunsului la un interval scurt de la efectuarea primei inventarieri și dispusă efectuarea celei de a doua inventarieri, ori prima instanță nu a luat act de raportul de expertiză economico-financiară cu nr.2450 din 09.11.2011.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a reținut ca plauzibile argumentele invocate în apelul declarat precum că instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă și deplină circumstanțelor de fapt și de drept redând unilateral prin sentință doar poziția inculpatei neglijând astfel contradicțiile identificate pe parcursul cercetării judecătorești, or conform materialelor cauzei penale analizate și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor, urmează a fi menționat că vinovăția Liliane Gagarchina în comiterea infracțiunii imputate se demonstrează în special prin actul de inspectare tematică a activității economico-financiare a ÎS”CREPOR” din 28.03.2011.

La fel, Colegiul nu a reținut argumentarea primei instanțe și anume punerea la îndoială a semnării de către inculpată a contractului de răspundere materială, or la materialele cauzei este anexat contractul de răspundere materială individuală deplină nr. 15 din data de 19.09.2005, prin care se atestă faptul că Gagarchina Liliana purta răspundere materială pentru bunurile aflate în depozit. În această ordine de idei, Colegiul a menționat că respectivele argumente cât și celelalte reținute ca motivație în sentință, sunt declarative, și nefondate fără careva suport probatoriu care contravin probelor administrate, cercetate în ședința instanței de fond, și verificate în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a apreciat poziția instanței de fond ca fiind una pripită și fără suport probatoriu, or prima instanță a reținut poziția martorilor audiați în instanță și anume că de la depozitul responsabil de care era Gagarchina Liliana mai avea chei și

Rudoii Iulia care era șefă de secție, însă nu a apreciat declarațiile celorlalți martori în raport cu declarațiile martorului Rudoii Iulia care a menționat că nu are acces la cheia de la depozitul dat, și niciodată nu a primit sau a dus marfă la depozit. Mai mult, aceasta avea relații normale cu Gagarchina Liliana, iar cât ultima a fost subalterna acesteia, niciodată nu a fost pe foaie de boală, fapt confirmat prin certificatul eliberat de către Centru Republican Experimental Protezare, Ortopedie și Reabilitare din 30 noiembrie 2016, prin care se atestă că în perioada 01.11.2010 – 07.02.2011 Gagarchina Liliana nu s-a aflat în concedii medicale, astfel fiind combătute depozițiile martorilor care au specificat că aceștia primeau marfă de la Rudoii Iulia anume atunci când inculpata era în concediu medical.

Concomitent, Colegiul a reiterat că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că existau lacune în asigurarea de către pază a supravegherii depozitului de unde au fost sustrate bunurile, iar aceasta, în raport cu faptul că Gagarchina Liliana era responsabilă în exclusivitate de depozitul respectiv, gestionând cheile de acces în el, denotă că scoaterea bunurilor din depozit, fără știrea acesteia, era imposibilă. Astfel, nu era obligatoriu ca inculpata să dețină personal mijloc de transport pentru a scoate din depozit bunurile sustrate, aceasta putea să acționeze fie în complicitate cu alte persoane, fie cu persoane care nu cunoșteau despre caracterul ilicit al acțiunilor sale.

În sensul celor relatate, Colegiul nu a reținut nici concluzia primei instanțe precum că bunurile au fost sustrate în perioada dintre cele 2 inventarieri, ori experții au formulat o concluzie clară că lipsa respectivă s-a creat în perioada 01.01.2010-31.01.2011, iar experții răspund pentru veridicitatea concluziilor formulate. Mai mult, inculpata nu a contestat actul de inventariere, ceea ce denotă faptul că cu actul în cauză era de acord iar acesta se prezumă că este legal.

Instanța de apel nu a considerat ca plauzibil argumentul instanței de fond referitor la concluzia adoptată de achitare a inculpatei, și anume neprezentarea de către procuror a probelor veridice ce ar demonstra vinovăția inculpatei, ori instanța de fond făcând o apreciere tendențioasă a circumstanțelor cazului s-a bazat în exclusivitate doar pe declarațiile inculpatei și pe declarațiile martorilor Gagarchina Galina, Coman Ivan, Gavrilichina Nina, Ivanova Liubovi, Macrinici Tudor și Dumitru Sergiu, declarații care nu au relevanță la speța dată deoarece nu au oferit careva date ce ar clarifica circumstanțele cauzei penale.

La stabilirea pedepsei inculpatei, instanța de apel a ținut cont de atât de prevederile art. 7,61,75-76 Cod penal cât și de caracterul scopului corecțional și de reeducare al condamnaților, al restabilirii echității sociale în rezultatul aplicării pedepsei, și reieșind din limitele pedepsei prevăzute de sancțiunea art.191 alin.(4) Cod penal, a considerat echitabil stabilirea față de Gagarchina Liliana a unei pedepse sub formă de 7 ani închisoare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Căuș Miroslav în numele inculpatei, care indicând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 7) și 12)

Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei decizii prin care să fie menținută sentința de achitare emisă în privința Lilianeii Gagarchina.

În susținerea recursului a invocat:

- la adoptarea deciziei, instanța de apel a interpretat arbitrar în favoarea acuzării declarațiile martorilor Botnaru Galina, Gîscă Veaceslav, Ciobanu Zinaida, Butenco Vera, Cortac Constantin, fără a motiva aceste probe în ansamblu și fără a argumenta inadmisibilitatea probelor invocate de apărare, fapt care a avut drept consecință admiterea unei erori grave de fapt care a afectat soluția adoptată;

- instanța de apel a exclus în mod arbitrar ipoteza plauzibilă prin care infracțiunea putea fi comisă pe perioada aflării Lilianeii Gagarchina în concediu medical;

- nu s-a ținut cont că infracțiunea de delapidare a avut loc inclusiv în perioada 01.01.2010 – 31.01.2011, perioadă în care inculpata a fost înlocuită de Rudoii Iulia pe perioada aflării sale pe buletin;

- instanța de apel urma să verifice ipoteza prin care infracțiunea putea fi comisă de alte persoane care au avut acces la depozit, și după caz, urma să procedeze conform art. 326 alin.(2) Cod de procedură penală, adică să restituie dosarul penal procurorului fără rechizitoriu pentru cercetarea suplimentară a cauzei penale și formularea unei noi învinuiri;

- nu este stabilită concret mărimea prejudiciului cauzat, fapt care se reflectă asupra încadrării juridice greșite a faptei.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință menționând că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate solicitând dispunerea inadmisibilității acestuia ca nefiind îndeplinite cerințele de formă și conținut.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că avocatul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, însă potrivit celor indicate, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului*

*pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, avocatul, de fapt criticând decizia sub aspectul de apreciere a probelor. Totodată avocatul invocă drept temei de recurs pct. 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.**

În vederea respingerii argumentelor din recurs invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește, că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Prin urmare, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente fapțice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatei. Regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția Lilianeii Gagarchina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(4) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Concluziile instanței de apel contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată și indicate în pct. 4.1 a prezentei decizii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatei Gagarchina Liliana în comiterea infracțiunii de care a fost condamnată.

Astfel, din conținutul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatei, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție a acesteia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea recurentului privind casarea deciziei, neavând suport probatoriu și contravine probelor administrate în cauză.

Nu este relevant speței nici aplicarea prevederilor art. 326 alin.(2) Cod de procedură penală după cum solicită recurentul, or instanța de apel, analizând în ansamblu probele cauzei prin prisma art.101 Cod procedură penală, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatei Gagarchina Liliana a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(4) Cod penal, potrivit elementelor constitutive „*delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrare vinovatului, săvârșite în proporții mari*”.

Referitor la eroarea invocată de avocat prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată, or temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul dat recurentul solicită menținerea sentinței de achitare a inculpatei, motiv la care instanța de recurs s-a expus mai sus.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată și recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Miroslav Căuș în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Gagarchina Liliana*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun